

Ο Κύριος των Αγγέλων του είπε: Βλέπεις, Σώζων, πόσα αγαθά σου ετοίμασα, επειδή με είδες γυμνό και με σπλαχνίσθηκες και μ' έντυσες ; Πήγαινε λοιπόν και συνέχισε να κάνεις το ίδιο. αν δώσεις στο φτωχό ένα ιμάτιο, εγώ θα σου ετοιμάσω εκατονταπλάσια.

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Κάποτε ήρθε στο κελί του Αγίου Νήφωνα ένας χριστιανός να τον συμβουλευθεί. Μετά τον συνήθη χαιρετισμό, ρώτησε τον όσιο :

- Σε παρακαλώ, πάτερ, τί ωφέλεια έχουν αυτοί που μοιράζουν την περιουσία τους στους φτωχούς ;

- Δεν άκουσες τί λέει το ευαγγέλιο ; του απάντησε εκείνος.

Πολλά άκουσα και διάβασα. αλλά θα ήθελα ν' ακούσω κάτι και από το στόμα σου. Τότε ο Νήφων του είπε:

- Ο Θεός του Ουρανού και της Γής να σε διδάξει κατά την πίστη σου. Γιατί εγώ είμαι αδύνατος και ανάξιος. Αφού όμως ήρθες, για ν' ακούσεις κάτι, πρόσεξε και ο Θεός, καθώς είπα, θα σε φωτίσει. Σώπασε λίγο κι έπειτα άρχισε :

- Στις ημέρες του επισκόπου των Ιεροσολύμων Κυριακού ζούσε ένας πολύ ελεήμων άνθρωπος, ονόματι Σώζων. Περνώντας κάποια μέρα απ' την πλατεία της πόλεως, βλέπει ένα φτωχό που ήταν γυμνός και τουρτούριζε από το κρύο. Τον πόνεσε η ψυχή του. Έβγαλε λοιπόν το ιμάτιο του και το έδωσε στο φτωχό. Σε λίγο επέστρεψε σπίτι του. Ήταν σούρουπο και ξάπλωσε να κοιμηθεί. Βλέπει τότε στο όνειρο του ότι βρέθηκε σ' ένα θαυμαστό κήπο που φωτιζόταν με καθαρό άυλο φως. Πλήθος λουλούδια - ρόδα και κρίνα - και ψηλόκορμα δένδρα τον στόλιζαν, που ξέχυναν απ' την κορφή ως τις ρίζες μια υπέροχη ευωδία, ενώ τα δένδρα ήταν κατάφορτα με ωραιότατους καρπούς, ώστε τα κλαδιά τους έγερναν ως τη γη. Το καθένα είχε ξεχωριστή ομορφιά. Ανάμεσά τους υπήρχαν πολυάριθμα πουλιά απ' όλα τα είδη και τα χρώματα και κελαηδούσαν μελωδικά. Το κελάηδημά τους ήταν τόσο θεϊκό, ώστε νόμιζες ότι ερχόταν απ' τον ουρανό. Όλα τα δένδρα, τα φυτά και τα λουλούδια κυμάτιζαν με πολλή χάρη.

Βλέποντας και ακούγοντάς τα δοκίμαζε ο άνθρωπος εκείνος απερίγραπτη γλυκύτητα και ανέκφραστη ηδονή.

Καθώς παρατηρούσε εκστατικός, έρχεται ένας νέος και του λέει, «ακολούθησέ με». Άρχισε να βαδίζει πίσω του και σε λίγο έφτασαν σ' ένα χρυσοκάγκελο φράχτη. Έριξε το βλέμμα του πέρα, ανάμεσα απ' τα κενά που σχημάτιζαν τα χρυσά κάγκελα και είδε μian αυλή και στο βάθος ένα θαυμάσιο παλάτι, που άστραφτε. Καθώς κοιτούσε ο Σώζων, βγαίνουν απ' το ανάκτορο δέκα έξι άνθρωποι φτερωτοί, που έλαμπαν σαν τον ήλιο. Μετέφεραν ανά τέσσερις από ένα χρυσοστόλιστο κιβώτιο. Καθώς διέσχιζαν το παραμυθένιο εκείνο προαύλιο οι άγγελοι αυτοί του Θεού, ο Σώζων κατάλαβε ότι κατευθύνονταν προς αυτόν.

Μόλις πλησίασαν στα χρυσά κάγκελα, ακριβώς απέναντι του, στάθηκαν,

κατέβασαν τα κιβώτια απ' τους ώμους και τα ακούμπησαν στη γη. Φαίνονταν τώρα σαν να περίμεναν κάποιον μεγάλο να έρθει. Και πράγματι, σε λίγο βλέπει ο Σώζων να κατεβαίνει από τα ανάκτορα ένας πανέμορφος άνδρας και να έρχεται προς το μέρος των αγγέλων. «Ανοίξτε τα κιβώτια», τους διέταξε, «και δείξτε σ' αυτόν τον άνθρωπο τί του φυλάω για το ιμάτιο πού μου δάνεισε προ ολίγου διά μέσου του φτωχού».

Αμέσως άνοιξαν το ένα χρυσό κιβώτιο και άρχισαν να βγάζουν χιτώνες και ιμάτια βασιλικά, άλλα κατάλευκα κι άλλα πλουμιστά, όλα πανέμορφα. Τα άπλωναν μπροστά του ρωτώντας τον :

- Σου αρέσουν, Σώζων ; Και κείνος είπε με δέος :
- Δεν είμαι άξιος να δω ούτε τη σκιά τους ! Συνέχιζαν ωστόσο να του δείχνουν λαμπρούς, καταστόλιστους και ολόχρυσους χιτώνες, ώσπου ανέβηκε ο αριθμός τους στους χίλιους.

«Όταν πια με αυτόν τον τρόπο ο Κύριος των αγγέλων του έδωσε να καταλάβει τί σημαίνει το «εκατονταπλάσιονα λήψεται και ζωήν αιώνιον κληρονομήσει», του είπε:

- Βλέπεις, Σώζων, πόσα αγαθά σου ετοίμασα, επειδή με είδες γυμνό και με σπλαχνίσθηκες και μ' έντυσες ; Πήγαινε λοιπόν και συνέχισε να κάνεις το ίδιο. αν δώσεις στο φτωχό ένα ιμάτιο, εγώ θα σου ετοιμάσω εκατονταπλάσια.

Ακούγοντας αυτά ο Σώζων ρώτησε με δέος αλλά και με χαρά τον Κύριο :

- Κύριε μου, το ίδιο θα κάνεις και σ' όλους όσους βοηθούν τούς φτωχούς ; Τους φυλάς εκατονταπλάσια αγαθά και την αιώνια ζωή ;

Κι Εκείνος του αποκρίθηκε:

- Όποιος θα θυσιάσει σπίτια ή χωράφια ή πλούτη ή δόξα ή πατέρα ή μητέρα ή αδελφούς ή αδελφές ή γυναίκα ή παιδιά ή οποιοδήποτε αγαθό της γης, «εκατονταπλάσιονα λήψεται και ζωήν αιώνιον κληρονομήσει».

Γι αυτό ποτέ μη μετανιώσεις για μία σου ελεημοσύνη εξευτελίζοντας τον φτωχό που του έδωσες κάτι! μη τυχόν αντί για ανταμοιβή, πάθεις διπλή ζημιά. Διότι αυτός που κάνει ένα καλό κι έπειτα μετανιώνει ή εξευτελίζει τον φτωχό, χάνει και τον μισθό του, αλλά βρίσκεται και ένοχος την ημέρα της Κρίσεως.

Υστέρα από αυτά τα λόγια ο Σώζων ξύπνησε γεμάτος θαυμασμό για το όραμα. Σηκώθηκε αμέσως απ' το κρεβάτι του και έδωσε και το άλλο του ιμάτιο σε κάποιον πού ήξερε προς το είχε ανάγκη.

Τη νύχτα βλέπει πάλι το ίδιο όραμα και το πρωί, χωρίς καθυστέρηση μοίρασε όλη του την περιουσία, απαρνήθηκε τον κόσμο και έγινε ένας θαυμάσιος μοναχός.

Αυτό να το έχεις και συ παιδί μου στο νου σου στο εξής, συμβούλευσε τον επισκέπτη του ο άγιος Νήφων και να κάνεις ότι μπορείς, για να θησαυρίσεις εκατονταπλάσια στον ουρανό.

ΠΗΓΗ : ΠΡΩΤΟΠΡ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Κ. ΑΚΡΙΒΟΠΟΥΛΟΥ, ΑΣΚΗΤΙΚΗ ΛΑΪΚΩΝ, εκδ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΚΑΘΕΔΡΙΚΟΥ Ι.Ν.ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΒΟΛΟΥ, 2002, σ. 46 κ.ε.

Πηγή: tribonio.blogspot.gr